

سگ-جان

استخوان‌های لعنتی و بوی پرتقال‌ها
درد را ابدی می‌کنند...
و این استخوانِ کوچکِ بندِ اولِ سرانگشتِ دستِ راستم به‌خصوص
حافظه‌ی سگ-جانی دارد در به‌خاطر آوردنِ تنِ تو...
لطفاً به یک درختِ پرتقال پیوندش بزنید!

یا

از دستِ تو...

از دست‌های تو شروع شد
گرم شدنِ زمین و
آب شدنِ یخ‌های قطب...
از حرف‌های تو
خشکی‌ها کمتر می‌شوند و
دریاها اورست را فتح می‌کنند
و فصل‌ها کم‌کم
از قدم‌های تو به هم می‌رسند...
از سر من که گذشت

نسلِ بشر اما
باید جنگِ سرد و گرم را به تاریخ بسپارد
و تا جنگل‌ها و کوه‌ها غرق نشده‌اند
هی قایق بسازد...
قایق بسازد...
قایق بسازد...

تنهایی‌ام را کمتر می‌کند ماندن‌اش
یا رفتن‌اش
یا بیشتر
نمی‌دانم...
همیشه
آن‌که می‌رود
فکر می‌کند
دلایلِ مُحکم‌تری دارد...

آخرین

و تو خواهی رفت
و من
شورتلخی تمامِ آبِ خزر را
کاسه کاسه
پشتِ سرت خواهم ریخت
ایمان دارم
آخرین کاسه
باز می‌گرداندت.